कर्हि स्म चित् क्षुद्ररसान् विचिन्वन् तन्मक्षिकाभिर्व्यथितो विमानः ।
तत्रातिकृच्छ्रं प्रतिलब्धमानो बलाद्विलुम्पन्त्यथ तांस्ततो ऽन्ये ॥ १० ॥
क्वचिच्च शीतातपवातवर्षप्रतिक्रियां कर्तुमनीश आस्ते ।
क्वचिन्मिथो विपणन् यच्च किंचिद्विद्वेषमृच्छत्युत वित्तशाठ्यात् ॥ ११ ॥
क्वचित् क्वचित् क्षीणधनस्तु तस्मिन् शय्यासनस्थानविहारहीनः ।
यावत् परादप्रतिलब्धकामः पारक्यदृष्टिर्लभते ऽवमानं ॥ १२ ॥
अन्योन्यवित्तव्यतिषङ्गवृद्धवैरानुबन्धो विवहन् मिथश्च ।
अधन्यमुष्मिन्नुरुकृच्छ्रवित्तबाधोपसर्गैर्विहरन् विपन्नः ॥ १३ ॥
तांस्तान् विपन्नान् स हि तत्र तत्र विहाय ज्ञातं परिगृह्य सार्थः ।
आवर्तते ऽद्यापि न कश्चिदत्र वीराध्वनः पारमुपैति योगं ॥ १४ ॥
मनस्विनो निर्जितदिग्गजेन्द्रा ममेति सर्वे भुवि बद्धवैराः ।
मृधे शयीरन् न तु तद्व्रजन्ति यन्न्यस्तदण्डो गतवैरो ऽभियाति ॥ १५ ॥
प्रसज्जति क्वापि लताभुजाश्रयस्तदाश्रयाव्यक्तपदद्विजस्पृहः ।
क्वचित् कदाचिद्धरिचक्रतस्त्रसन् सख्यं विधत्ते वककङ्कगृध्रैः ॥ १६ ॥
तैर्वञ्चितो हंसकुलं समाविशन् न रोचयन् शीलमुपैति वानरान् ।
तज्जातिरासेन सुनिर्वृतेन्द्रियः परस्परोद्वीक्षणविस्मृतावधिः ॥ १७ ॥
द्रुमेषु रंस्यन् सुतदारवत्सलो व्यवायदीनो विवशः स्वबन्धने ।
क्वचित् प्रमादाद्गिरिकन्दरे पतन् वल्लीं गृहीत्वा गजभीत आस्थितः ॥ १८ ॥
अथ कथंचित् स विमुक्त आपदः पुनश्च सार्थं प्रविशत्यरिंदम ।
अधन्यमुष्मिन्नजया निवेशितो भ्रमन् जनो ऽद्यापि न वेद कश्चन ॥ १९ ॥
रङ्कगण त्वमपि ह्यधनो ऽस्य संन्यस्तदण्डः कृतभूतमैत्रः ।
असज्जितात्मा हरिसेवयाशितं ज्ञानासिमादाय तराति पारं ॥ २० ॥